

Det næste Afsnit, der sættes under Forhandling, var Lovforslaget § 19, III.—V. Indenrigsministeriet vedkommende (Tillæg A., Sp. 53 ff.) med tilhørende Ændringsforslag Nr. 110—129 (Tillæg B., Sp. 421 ff.), hvortil hører af Betænkningen Nr. 69—98 (Tillæg B., Sp. 159 ff.)

Endvidere sættes under Forhandling Ændringsforslag uden for Listen Nr. 2 og 3.

Ordføreren (Neergaard): Det første Punkt er et Samraad om Tilskuddet til den ydste Husmandsforening. Paa Kontoen for Landvæsenets Fremme i Almindelighed har der tidligere været givet denne Forening 500 Kr. fast om Aaret. Desuden har den faaet et Tillæg i Forhold til, hvad der blev tilovers af Kontoen; det har været noget et Aar og ingen Ting et andet. Nu har Udvalget, eller i alt Fald dets store Flertal, været af den Mening, at denne Forenings Virksomhed var af særlig fortjenstfuld Art. Jeg henviser i øvrigt til det udførlige Foredrag, som det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) holdt derom ved Finanslovens 1ste Behandling. Vi have da ment det rigtigt at forsøge Bevillingen til denne Forening; men vi have udsat at stille Ændringsforslag derom til efter nærmere Forhandling med Ministeriet, og dette har ogsaa, saa vidt jeg forstaar, vist sig villigt til at gaa ind derpaa. Det næste Punkt i Betænkningen er et meget stort Spørgsmaal, nemlig Ordningen af Landbrugets Konsulentvirksomhed. Som det vistnok er alle ærede Medlemmer bekendt, har der udviklet sig betydelig Misfornøjelse med Ordningen af disse Forhold, navnlig med den rent bureaukratiske Maade, hvorpaa Landbrugets Konsulentvirksomhed er ledet siden Oprettelsen af det under Indenrigsministeriet forterende Konsulentkontor. Vel kan det siges, som den højtærede tidligere Indenrigsminister (Singerløv) ved flere Lejligheder har sagt, at Initiativet hertil vistnok er taget fra dette Ting's Side, i alt Fald er paa en Maade Stødet dertil givet herfra — om det netop var den Maade, man ønskede det ordnet paa, ved jeg ikke, jeg var ikke den Gang Medlem af Finansudvalget og heller ikke af Tinget — men sikkert er det, at efter at denne Ordning er traadt i Kraft, har der udviklet sig en ret almindelig og særdeles kraftig Misfornøjelse dermed, og den har givet sig til Kende fra allerkompetenteste Side, nemlig Landbofællesforeningerne. Alle de samvirkende Landboforeninger have udtalt deres Misfornøjelse dermed gentagne Gange. Det er ogsaa kommet meget stærkt frem i Land-

brugets Fagpresse og saa vel i dette som i det andet Ting ved forskellige Lejligheder. Det, man har indvendt mod den bestaaende Ordning, er navnlig dette, at det fjerner hele Konsulentvirksomheden, der burde vokse sig stærk og sund sammen med Landbruget, fra den almindelige Landbrugsvirksomhed og giver den et vist bureaukratisk Præg, som man frygter for, i alt Fald i Tidens Løb, skal blive skæbnesvangert for den. Der er vel ingen, som mener, at det allerede skulde være blevet Tilfældet, men jeg henviser dog til den Frygt, som de i dette Spørgsmaal mest sagkyndige i saa Henseende have næret, som til et ubestrideligt Faktum. Det har da ogsaa vist sig, at der hos selve den Mand, som har ledet Konsulentkontorets Virksomhed, er opstaaet Betænknelighed. Jeg ved ikke, om den er opstaaet, om jeg saa maa sige, indvendig fra, eller om den skyldes Paavirkning fra andres Side; men i alt Fald har man mærket, at der var en betydelig Misfornøjelse til Stede. Derfor har ogsaa Konsulentkontorets Chef sat sig i Bevægelse for at faa en Forandring tilvejebragt. Ligeledes er der jo kommet Forslag fra de forenede Landboforeningers Bestyrelser vedrørende en anden Ordning af Konsulentvirksomheden, og det er kommet til en Forhandling imellem det fgl. Landhusholdningssekskab og Repræsentanter for Fællesforeningerne om dette Forhold. Nu er det saa, at de samvirkende Landboforeningers Repræsentanter oprindeligt have haft en noget anden Opfattelse af Forholdet, end den, som nu synes at være accepteret fra alle Sider. De have oprindeligt ønsket en Ordning, hvorved Konsulentvirksomheden i endnu højere Grad blev overgivet til Landhusholdningssekskabets Ledelse fremfor den Ordning der nu er accepteret. Ærede Medlemmer ville erindre, at inden Konsulentkontorets Oprettelse sorterede Ledelsen af Konsulentvirksomheden under det fgl. Landhusholdningssekskab. Det væsentligste Differenspunkt mellem dette og Fællesforeningerne har nu været, hvorvidt Indenrigsministeriet eller Landhusholdningssekskabet skulle ansætte og afskedige de Konsulenter, hvis Virksomhed skal sortere under Landhusholdningssekskabet. Alle have været enige om, at Konsulenterne Segelcke, Boas og Rostrup og de to i Udlandet, Faber og Arup, alene skulle sortere under Indenrigsministeriet; men Spørgsmaalet har drejet sig om, hvorvidt de øvrige Statskonsulenter ikke blot skulle sortere under, men ogsaa ansættes og afskediges af Landhusholdningssekskabet eller ikke. Det er nu imidlertid kommet til en Overenskomst mellem de to Partier, og saa vidt jeg ved, er den i alt Fald i Færd med ogsaa at blive god-